

הקומץ רבה פרק שלישי מנחות

מסורת הש"ס

(א) חולין ק: קה"ג (ב) זבחים
קז: (ג) ביצה לח: וזבחות כב.
ע"ש, (ד) [לעיל כב: וש"נ],
(ה) [במדבר טו,] (ו) [שם],
(ז) [שם], (ח) [צ"ק מ"ג,] (ט) [ועי'
מוס' חולין קה. ד"ה דאמרי,
(י) דקעבר. ועצ"צ,] (כ) דמי
הס"ד ומת"ל כ"ה היכא צ"ק
ושיר לתמו.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ר' יהודה וכו' לרבנן לא יקרב הקד' ואח"כ מ"ה מנחת פרים ואילים כו' מנחת נסכים וכו' נסכים דכגט: (ב) ד"ה עולין וכו' עטס הקד' ואח"כ מ"ה לאו מינא כו' שמן לאו וכו' הלא הקד' ואח"כ מ"ה ואי פרישי עטס אי:

גליון הש"ס

מתני' בשיריה של
חבירתה בו'. עיין לקמן מה
ע"א תוס' ד"ה תטא
בממלח:

מוסף רש"י

[illegible]

שיטה מקובצת

הוא עצמו משכשכו שירי
הלוג. אותי כ' בשתתרי גלוב
מו השמן אמר לי לא חסר
שמה מאותה מנה שמד
השמן באותו הלוג הוא תן
ברקין השמן מיטוט מעכב
זרובו וי"ל דלא תנה
תורה למלאכי השרת אלא
אפשר למצות הלוג כל
השן יאשר בן קצת מן
השמן | קומץ שמירה
שמו על גבי עצים, ולי"ן
לשון ראשון ופשוט
שן דרש' תבטול ממנה'
דקאמר ר' במתניתין היכא
בליקלון זה דרובלית
זו מו ומבטל אדורי אלמא

(לא ללשוף) [ללשוף] ראשון
 ראוי ערליך אסאך מבטלי
 חאדדי קוין דערליך קערטון
 ביחד חרן קוין לממור דכל חד
 חרן חרני מאני שידני לוי
 ולשוף שני נמי שר הלוחיב
 דמאחר דשחבניו דלי הארי
 דריבנה שבעה הלוחיב חסר
 שבימה אפלא [ארו] ערליך
 וזייל דמור שמור דלי חסר
 ברעלט ויז מון שטום מורון
 וזייל שטום ידור שרן כל
 הקומץ לאד תרס לא חבט ו
 אין הלוחיב חסר אליבא דרב
 הלוחיב ממילא ידור דמגני
 שר שני צעציע מורעל מביט
 מון פאך שיקל פאך וואס ת
 כערין שר וואס קערס דמגני
 [תוא] ולשון אחר פרש חובר
 לא איפכא מן החסרתון שר
 דמגני לא פסל שטום חסר ארי

יין צמינו. שמן ושמן: ודבר אחר. קולט: סלק אה מינו. שמן
דקמן משום נדבה כמי שאינו ונמצא קולטו של קומץ רבה על שמן
וזבנבלו צו ומבטלה: ששמו. שנתן עליו שמן לאחר שקמיו: הוא
למור תחילת ^א מזה שיספספנו לקומץ בשירי מנחה אחד

אמר רבא קסבר רבי יהודה כל ^א שהוא מין
במינו ודבר אחר סלק את מינו כמי שאינו
ושאינו מינו רבה עליו ומבטלו: איתמר קומין
דמנחת חוטא ששמונו רבי יוחנן אומר ^ב פסול
וריש לקיש אמר ^ג הוא עצמו משכשכו
בשידי הלוא ומועלהו והכתבי ^ד אי ישעי עליה
שמן ואלו יתן עליה לכונה התוא שלא יקבע
לה שמן כחברותיה איתביה ר' יוחנן לריש
לקיש חרב שנתערב בבולל יקריב רבי יהודה
אומר לא יקריב מאי לאו קומין דמנחת
חוטא דאינקרב בקומין דמנחת נרבה לא מנחת
פרים ואילים במנחת כבשים והא כהדיא
קתני לה ^ה מנחת פרים ואילים במנחת כבשים
וחרב שנתערב בבולל יקריב רבי יהודה אומר
לא יקרב פירושי קמפרש לה בעי רבא ^ו קומין
שמיצה שמונו על גבי עצים מהו ^ז חיבורי
עולין כעולין דמו או לאו כעולין דמו אמר
ליה רבינא לרב אשי לאו היינו דרבי יוחנן
וריש לקיש דאיתמר ^ח המעלה אבר שאין בו
כחית ועצם משלימו לכזית רבי יוחנן אמר
חיביב ריש לקיש אמר פסור רבי יוחנן אמר חיביב
חיבורי עולין כעולין דמו ור"ל אמר פסור

חיבורי עולין לאו בעולין דמו תיבעי לר' יוחנן ותיבעי לריש לקיש תיבעי לר' יוחנן עד כאן לא קא אמר ר' יוחנן התם אלא בעצם דמינא דבשר הוא אבל ^ז האי דלאו דמינא דקומין הוא לא או דלמא אפי' ^ט לריש לקיש לא קא אמר אלא בעצם דבר מפרש הוא ואי פריש לאו מצוה לא אהדורי ^י אבל שמן דלאו רב מפרש הוא לא או דלמא לא שנת חקוק: **מתני'** שתי מנחות שלא נקמצו ונתערבו זו בזו אם יכול לקמוץ מזו בפני עצמה ומזו בפני עצמה כשירות ואם לאו פסולות ^י יקומץ שנתערב במנחה שלא נקמצה לא יקטיר ואם הקטיר זו שנקמצה ^{יא} עולה לבעלים וזו שלא נקמצה לא עולה לבעלים ונתערב קומצה בשיריה או ^{יב} בשיריה של חבירתה לא יקטיר ואם הקטיר עולה לבעלים: **גמ'** אמר רב חסדא ^{יג} נבילה במילה בשחוטת שאי אפשר לשתחווה שתעשה נבילה ^{יד} ושחוטת אינה במילה נבילה שאפשר לנבילה שתעשה שומאתה ורבי חנינא אמר כל שאפשר לו לא אפשר לו להיות כמוהו במל אליבא דמאן אי א דלא מבטלי אהדרי אבל מין במינו במל

אפשר לשחזר את המצב. והוא היה מן המצב
 ימות נבילה ואחת שחזרה ביניהם אינה בטילה ואם
 טעה: אפשר לנבילה ששיעשה שחטה. בל לקיים [ג]
 להיות כמנעם היו כמין ששאלו מינו ולא אוליין בת
 פרחים עומאם. דמבי (דברים) הלך ארץ שבער
 כל שאפשר לו. לנצל דהיינו מועט להיות כמנעם ש
 נבילה דאי אפשר לשחזר את המצב. נבילה ואם
 בטיל: הא מין כמנעם בטל. הלך בין נבילה

[illegible]

בג.

לא א מיי פֿי"א מהל' פסוקי"מ הלכה י:
לב ב מיי שס הל' כט:
לג ג מיי פֿי"ג ממלכות פסוקי"מ הלכה יז:
לד ד מיי פֿי"ט ממהל' מעשה"ק הלכה יז:
לה ה מיי פֿי"א מהל' פסוקי"מ הלכה כט:
לו ו מיי שס הלכה יז:
לז ז מיי שס הלכה לא:
לח ח מיי פֿי"א מהל' שחר אבות טומאה הלכה יז:

תורה אור השלם

1. ואם לא תשיג ידו לשתי תרים או לשני בני יונה והביא את קרבנו אשר חָטָא עֲשִׂירַת הָאִפָּה סֶלֶת לַחֲטָאתָ לֹא יֵשִׁים עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְלֹא יִתֵּן עָלֶיהָ לִבְנָהּ כִּי חֲטָאת הִיא:

וַיִּקְרָא ה' יֵא

שיטת מקובצת (המשך)

ולמה אין שמן מינא דקומץ
והלא נקמץ כמו הסולת דהא
חביס מילתה וישמנה הא
לפני הראשון ונחא דבר
עבדי צבורי עולין ואינהו
דעלי לא הוי מינא דמנחה
דע"ל ר"ח רבנש"י תורת
חובב א"נ ה"ד הכא קביע
תרוב דאמרי דאין עולין
מבטלין או את זה ולהכי בעי
חיובוי עולין כעולין דמי
ואין העצמי מבטלין השמן
דאין עולין שבטלין או את זה
או לאו כעולין דמי ומבטלין

[illegible][illegible]

שדינן ליה ואם נפל שמן כו' נחת: (טו) בבלול דבולעין זה למעלה גמ' נמחק: (יח) תיבת א תטמא והוי ליה מין במינו (כא) תתננה ואכלה: (כג) נבלה של מצורע שהיה נאכל ואין בלול שחסר וגם חרב פסול גרב בבלול ולא קאמר בלול

[illegible]